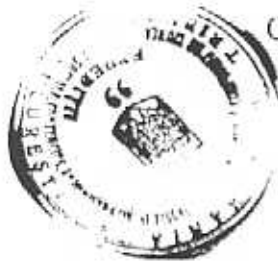

DOSAR NR.1753/CA/2005

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII - A
CONFLICTE DE MUNCĂ, ASIGURĂRI SOCIALE,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILA NR.2733
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 17.06.2005
TRIBUNALUL COMPUS DIN :
PREȘEDINTE - DANIEL SEVERIN
GREFIER - TRICĂ RALUCA

Pe rol soluționarea cauzei civile de față având ca obiect executare sentință privind pe reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România- Comitetul Helsinki (APADOR-CH), pe pârâții Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ilie Botoș și chematul în garanție Servi ciul Român de Informații.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamanta prin apărător, pârâțul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin consilier juridic și chematul în garanție prin consilier juridic.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care;

Pârâțul, prin consilier, invocă excepția autorității de lucru judecat, având în vedere existența sentinței civile 4509/2003.

Chematul în garanție solicită admiterea excepției.

Reclamanta solicită respingerea excepției întrucât nu există identitate de cauză.

Tribunalul, deliberând, respinge excepția ca inadmisibilă întrucât aceste aspecte au fost analizate de instanța de control judiciar, fiind soluționate prin decizia de casare cu trimitere a cauzei în sensul că nu există identitate de cauză între cele două acțiuni, astfel încât excepția nu mai poate fi reiterată în fond după casare, având în vedere faptul că dezlegările în drept date de instanța de recurs sunt obligatorii pentru instanța care rejudecă fondul.

Având cuvântul pe fond reclamanta solicită admiterea cererii întrucât nu a primit răspuns la solicitarea de informații de interes public așa cum s-a stabilit printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. În ceea ce privește cererea de intervenție, solicită respingerea ei ca fiind lipsită de interes.

Pârâțul, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, solicită respingerea cererii întrucât prin adresa 78/2003 a răspuns reclamantei la cererea de informații de interes public. În plus, pârâțul arată că sentința prin care a fost obligat la furnizarea de informații de interes public a fost pronunțată în baza legii 544/2001 nu în baza legii 29/1990 iar legea 544/2001 nu cuprinde dispoziții cu privire la modul de aducere la îndeplinire a acestor hotărâri. De asemenea, solicită admiterea cererii de chemare în garanție informațiile aflându-se la Serviciul Român de Informații, astfel încât cererea are interes și este întemeiată.

Chematul în garanție solicită respingerea cererii întrucât informațiile solicitate sunt clasificate astfel încât cererea de furnizare a acestor informații este inadmisibilă.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 08.10.2003 sub nr. 3141/2003 reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România-Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecată pe pârâții Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ilie Botoș, solicitând să se constate încălcarea art. 16 din legea 29/1990, obligarea pârâtului Ilie Botoș la suma prevăzută de art 16 din legea 29/1990 și obligarea ambilor pârâți la plata sumei de câte 1.000.000 lei pe zi de întârziere cu titlu de despăgubiri .

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că prin sentința civilă nr. 892/20.12.2002 Tribunalul București a obligat pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să comunice reclamantei o serie de informații de interes public, obligație pe care această instituție nu și-a îndeplinit-o. În aceste condiții se impune aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 16 din legea 29/1990.

Pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a formulat întâmpinare invocând necompetența instanței și litispendența. De asemenea, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată întrucât este în imposibilitate să furnizeze informațiile solicitate, acestea aflându-se în posesia Serviciului Român de Informații, care a fost acționat în instanță pentru furnizarea informațiilor dar acțiunea a fost respinsă în mod irevocabil. În plus, se invocă faptul că sentința civilă 892/2002 a fost pronunțată în temeiul legii 544/2001 nu în temeiul legii 29/1990 astfel încât nu sunt aplicabile dispozițiile art. 16 din Legea Contenciosului Administrativ.

Pârâtul a formulat, de asemenea, cerere de chemare în garanție a Serviciului Român de Informații, motivat de faptul că informațiile solicitate se află în posesia acestei instituții.

Prin sentința civilă nr. 1616/2003 Curtea de Apel București și-a declinat competența în favoarea Tribunalului București.

Prin sentința civilă nr. 2125/24.05.2004 pronunțată în dosarul nr. 200/2004 Tribunalul București Secția a VIII-a a respins acțiunea principală pe motiv că există autoritate de lucru judecat și cererea de chemare în garanție pe motiv că aceasta este lipsită de interes.

În motivarea sentinței se reține că între prezenta acțiune și cea care a făcut obiectul dosarului soluționat prin sentința nr. 4509/02.12.2003 există identitate de obiect, părți și cauză. Faptul că a existat, după pronunțarea primei sentințe, o executare parțială a titlului executoriu nu înseamnă că sentința 4509/2003 și-a încetat efectele și se impune pronunțarea unei noi sentințe întemeiate pe art. 16 din legea 29/1990 întrucât efectele sentinței 4509/2003 se întind până la executarea integrală a titlului executoriu.

Prin decizia 986/2004 pronunțată în dosarul 2521 /2004 Curtea de Apel București a admis recursul formulat de reclamantă și a dispus casarea sentinței cu trimitere la aceeași instanță pentru rejudecare.

Din motivarea deciziei se reține că nu există identitate de cauză întrucât, prin executarea parțială a sentinței 892/2002 cauza a fost modificată, noua cerere fiind întemeiată pe fapte noi, apărute după pronunțarea sentinței 4509/2003 avută în vedere de prima instanță la soluționarea excepției autorității de lucru judecat. De asemenea, prima instanță a încălcat caracterul interlocutoriu al încheierii din data de 26.04.2004 prin care s-a luat act de renunțarea pârâtului la invocarea excepției autorității de lucru judecat fără ca instanța să aprecieze, la acel moment, că s-ar impune invocarea din oficiu a acestei excepții.

După casare dosarul a fost înregistrat sub nr. 1753/2005.

Din analiza actelor depuse la dosar rezultă că prin sentința 892/2002 pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost obligat la furnizarea informațiilor solicitate prin adresa 303/2002, respectiv câte autorizații de efectuare a unor acte în scopul culegerii de informații și câte autorizații de înregistrare a convorbirilor și/sau filmare au fost solicitate în baza legii 51/1991, a legii 14/1992 sau a Codului de Procedură Penală în perioada 1990-2002, câte din acestea au fost aprobate, câte au fost ulterior prelungite, care a fost durata cea mai mare a unor astfel de supravegheri, autorizate, câte din persoanele a căror supraveghere a fost autorizată au fost trimise în judecată, și câte au fost condamnate, câte persoane a căror supraveghere a fost autorizată au fost înștiințate ulterior de acest lucru și câte persoane au făcut plângere, împotriva actului de autorizare sau a activităților care fac obiectul acestora, și câte plângeri au fost admise. Prin sentința civilă 4509/2003 tribunalul București a admis o cerere a reclamantei de obligare a pârâtului Ilie Botoș la plata sumei de 500 lei pe zi de întârziere și a respins cererea de obligare a pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ilie Botoș la despăgubiri pentru neexecutarea sentinței civile 892/2002. Ulterior acestei sentințe pârâtul a executat o parte din hotărâre, prin adresa 78/10.12.2003, fapt considerat de instanța de control judiciar de natură să modifice cauza noii cereri de obligare a pârâților la plata de amenzi și despăgubiri.

Întrucât în cuză nu s-a făcut dovada executării sentinței 892/2002 în totalitate, , adresa 78/2003 conținând doar o parte din informațiile menționate în sentință, tribunalul constată că sunt incidente dispozițiile art. 16 alin 2 din legea 29/1990 (în vigoare la momentul introducerii acțiunii), potrivit căroră *„În cazul în care termenul nu este respectat se va aplica conducătorului autorității administrative sancțiunea prevăzută la art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru întârziere. Tribunalul hotărăște în camera de consiliu, de urgență, la cererea reclamantului, cu citarea părților, fără plata vreunei taxe de timbru, hotărârea fiind definitivă și executorie.”*

Este adevărat că sentința a fost pronunțată în temeiul legii 544/2001 care este, însă, o normă specială în materie de contencios administrativ, și se completează cu norma generală, respectiv legea 29/1990, în măsura în care nu conține dispoziții contrare. Or, așa cum a arătat și pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea 544/2001 nu cuprinde dispoziții cu privire la modul de executare a hotărârilor judecătorești de obligare la furnizarea de informații de interes public, fapt care nu poate fi interpretat în sensul că aceste hotărâri nu pot fi aduse la executare în mod silit ci în sensul că procedura de executare este cea reglementată de dreptul comun în materie de contencios administrativ.

Cât privește imposibilitatea de executare a sentinței, tribunalul constată că hotărârea 892/2002 se referă la acte dispuse de pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv autorizarea efectuării unor acte de cercetare penală, neputându-se invoca o imposibilitate obiectivă de aducere la îndeplinire a acestei hotărâri.

Față de aceste argumente tribunalul va obliga persoana răspunzătoare, respectiv conducătorul autorității publice aflate în culpă, la plata unei amenzi de 500 lei pe zi de întârziere, conforma rt. 10 alin 3 din legea 29/1990, de la data executării parțiale (

anterior acestei date era aplicabilă sentința civilă 4509/2003) până la executarea integrală a sentinței 892/2002.

Cât privește cererea de plată a unor despăgubiri, în conformitate cu art. 16 alin 2 citat mai sus, tribunalul constată că reclamanta nu a făcut dovada existenței unui prejudiciu care să trebuiască reparat, motiv pentru care, față de dispozițiile art. 998-999 din codul civil va respinge acest capăt de cerere ca neîntemeiat.

În ceea ce privește capătul 1 de cerere (constatarea faptului că sentința 892/2002 nu a fost executată în termen) tribunalul constată că acesta nu poate fi privit ca un capăt de cerere distinct ci doar o premisă pentru soluționarea celorlalte două capete de cerere, neexecutarea sentinței reprezentând una dintre condițiile esențiale pentru angajarea răspunderii prevăzute de art. 16 alin 2 din legea 29/1990.

În fine, tribunalul va respinge ca lipsită de interes cererea de chemare în garanție întrucât sentința 892/2002 a fost pronunțată doar în contradictoriu cu pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu și cu Serviciul Romând de Informații. Cât timp această instituție nu a fost chemată în procesul de fond și instanța nu s-a pronunțat și cu privire la ea, este lipsită de interes o cerere de chemare în garanție formulată în fața de executare, obligația de executare a sentinței 892/2002 revenind, în exclusivitate Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Justiție și Casație.

Față de dispozițiile art. 274 din c.p.c. tribunalul va obliga pârâtul Ilie Botoș la plata unei părți din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, ținându-se seama de faptul că acțiunea a fost admisă doar în parte. Sunt avute în vedere chitanțele de la filele 28 dosar 2521/2004 și fila 102 dosar 200/2004, întrucât chitanța de la fila 27 dosar 3141/2003 este depusă în copie și neindicându-se cauza pentru care a fost efectuată plata, fiind posibil ca aceeași chitanță să fie utilizată și într-un alt proces.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România- Comitetul Helsinki (APADOR-CII), cu sediul în București str. Nicolae Tonitza, nr. 8 sector 3 în contradicotriu cu pârâtii Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu sediul în București bd. Libertății nr. 14 Sector 5 și Botoș Ilie, Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, citat la locul de muncă cu sediul în București bd. Libertății nr. 14 sector 5.

Dispune amendarea pârâtului Botoș Ilie cu suma de 500 lei pe zi de întârziere începând cu data de 10.12.2003 până la executarea integrală a sentinței civile nr. 892/20.12.2002 pronunțată în dosarul 1660/Ca/2002 al Tribunalului București.

Respinge cererea de plată a despăgubirilor ca neîntemeiată.

Respinge cererea de chemare în garanței a chematului în garanție Serviciul Romând de Informații, cu sediul în București Str. Lutherană nr. 12 sector 1 ca lipsită de interes.

Obligă pârâtul Botoș Ilie la 1.500.000 lei cheltuieli de judecată.

Pronunțată în ședință publică azi 17.06.2005.

GREFIER

Pentru grefier Trică Raluca mutată la o altă secție a Tribunalului București semnează grefierul șef al instanței Mariana Dordea